

Mål om garantipension för en pensionstagare som har bott och arbetat såväl i Sverige som i ett annat EU-land.

Garantipension är avsedd som ett grundskydd för dem som har haft låga eller inga inkomster. Enligt svenska regler minskas en pensionstagares garantipension därför av inkomster i form av annan svensk allmän ålderspension och allmän ålderspension enligt utländsk lagstiftning. Men storleken påverkas också av hur länge personen har bott i Sverige. För rätt till full garantipension krävs att denne har varit bosatt här i minst 40 år mellan 16 och 64 års ålder. Vid tillämpning av de svenska bestämmelserna ska emellertid även EU-rätten beaktas.

Frågan i målet har sin upprinnelse i en tvist om hur ålderspension från andra EU-länder ska minska garantipension och hur EU:s förordning nr 1408/71 om social trygghet (numera ersatt av förordning nr 883/2004) påverkar en sådan beräkning.

Ett förhandsavgörande inhämtades från EU-domstolen. Enligt EU-domstolen ska garantipensionen behandlas som en minimiförmån enligt förordningen. En sådan förmån beräknas inte enligt samma regler som övriga ålderspensionsförmåner. Enligt EU-domstolen hindrar förordningen inte en lagstiftning som den svenska, som innebär att den faktiska utländska ålderspensionen minskar garantipensionen. Av EU-domstolens dom följer att garantipension ska beräknas enligt de svenska reglerna med beaktande av vad som föreskrivs om minimipensioner i förordningen.

Högsta förvaltningsdomstolen konstaterar därför att garantipensionen ska minskas med den faktiska utländska ålderspensionen i enlighet med den svenska lagstiftningen. Emellertid ska inte bara bosättningsperioder i Sverige beaktas utan av förordningen följer att också försäkrings- och bosättningsperioder i andra EU-länder ska beaktas.

Mål nr 4078-14, HFD 2018 ref. 38

Dom meddelad i Högsta förvaltningsdomstolen i Stockholm den 14 juni 2018